und अपनाय zu betonen ist, mit Nothwendigkeit geschlossen werden, dass auch न in älterer Zeit den Udåtta hatte. Eben so verhält es sich in सङ्ख्याजन न स्थेत्स्मात् 9,1,1,29. Wenn also mit der Bezeichnung im Brannan die von mir gegebene Betonung nicht etwa bloss vorausgesetzt, sondern auch wirklich gemeint wäre, dann müsste 5 man bei der richtigen Recitation desselben die Accente der einzelnen Worte schon anderswoher kennen. Kennt Jemand aber die Accente schon anderswoher, dann braucht man ihm die richtige Recitation nicht durch andere, ihn nur in die Irre führende Zeichen zu erschweren. Wer daran Anstoss nimmt, dass die grosse Mehrzahl der Silben im Brannan unbezeichnet ist, also den Udåtta hat, mag die 10 Hypothese außtellen, dass der Udåtta mit der Zeit seine ursprüngliche Bedeutung verloren habe und dass bei der Recitation der Anudåtta statt seiner die Hauptrolle spiele.

Es ist indessen noch eine andere, von A. Weber 1) schon vor dreissig Jahren vorgebrachte Erklärungsweise der Betonung denkbar, und zwar die, dass man an15 nimmt, der Svarita habe die Oberhand gewonnen und dieser werde, wie im Revena der Udåtta, durch einen vorangehenden Anudåtta kenntlich gemacht. Wenn wir nämlich die oben mitgetheilten Zeilen nach der Weise des Revena bezeichnen mit dem einzigen Unterschiede, dass wir nach einem Udåtta jeden Anudåtta, auch den vor einem Udåtta oder Svarita stehenden, in einen Svarita umwandeln, so 20 erhalten wir folgende Betonung: मनेंचे क् चै प्रीतः । अवनेग्यमुद्दामा अंकूर्ययेदं पीणि-भ्यामवनेत्रेनायाक्र्रेत्येवं तस्याचनेत्रिज्ञानस्य मत्स्यः पाणी ह्या पर्दे ॥ १ ॥ स कृष्टिम वाच्युन्तार् । विभृक्ति मी पार्षिष्यामि वेति कस्मान्मा पार्षिष्यमीत्या इमाः सर्वाः प्रजा निर्चाछा ततस्वा पार्षितास्मीति कयं ते भृतिरिति ॥ १ ॥ स कृष्टाच । याचेद नुंछाका भवामा बद्धी चै नेस्तावनाष्ट्रा भवत्युत मत्स्य एव मत्स्य गिलति कुम्भ्या मार्थे विभरामि कि स येदा तामितिवर्धी अर्थे.

B. Zu den einzelnen Stücken.

1. Uebersetzt von A. Weber im 1ten Bande der Indischen Studien S. 163. fgg. Wieder abgedruckt in den Indischen Streifen 1, 9. fgg. — S. 28, Z. 2. In den Hdschrr. wird die Rede des Fisches durch eine Bemerkung des Erzählers unterbro30 chen. Es wird nämlich সনিবাদ্দানি gelesen und dann hinzugefügt: গ্রম্ম ক্র

¹⁾ Vajasaneya-Sanhitae specimen, particula posterior, S. 6.